

beregne efter Gjennemsnitsbeløbet af den overffyldende Sum ved Kvartalets Begyndelse og ved dets Slutning;

b) at der fra den 1ste April 1857 paabegyndes Dannelsen af et særligt Reservecfond for Kongeriget under vedkommende særlige Ministers Bestyrelse. Under dette Fond skal indtil den 1ste April 1858 af Kongerigets særlige Andeel i Totalkassebeholdningen være inddraget et Beløb af 1 Million Rd. Efter Udgangen af hvert af de tvende følgende Finantsaar 1858—59 og 1859—60 vil det endvidere være at forøge med de Beløb, hvormed den nævnte Andeel i Totalkassebeholdningen ved Aarets Slutning maatte overstige 1,600,000 Rd.

2) At Titlen bliver: Lov om Kassebeholdningens Forrentning og om Dannelsen af et Reservecfond.

Udvalget maa tilraade Folkethinget at vedtage dette Forslag.

Udvalgets Mindretal (Alberti, A. Hage, Hasle, Oppermann) kan ikke finde det Forslag fyldestgjørende, der gjøres af Regjeringen ifødetfor Lovudkastet. Vel afhjælper det paa en Maade den lovløse Tilstand, hvori Kongerigets Finantsvæsen befinder sig, og vel hævdes derved nogenlunde det ministerielle Ansvar for Kongerigets Kasse og Regnskabsvæsen, som Thinget har anseet for nødvendigt; men vi formene, at Rigsdagen burde ved alle til dens Raadighed staaende Midler fordre den Udsondring, som Forsatningen, Kongelig Resolution og Bekjendtgjørelse tilstger. Den virkelige fuldstændige Ansvarlighed vil først indtræde, naar en saadan Adskillelse fra Monarchiets Finantsvæsen og sammes Regjering gennemføres. Dernæst skjønte vi ikke rettere, end at 1, 200,000 Rd. er en meget for stor Sum at lade ligge ufrugtbar til løbende Udgifter, at 3 pCt. Rente er meget under den, der efter længere Tids Erfaring er den gangbare og i længere Tid kan antages som saadan, at Maaden, hvorpaa Rente-Regningen foreslaaes opgjort, er løs og urigtig, hvorhos den udfatter for uberegnelig Wilkaarlighed, at Dannelsen af Reservecfondet er paa en altsfor ubestemt Tid og af for indskrænket Beløb, endelig at det er urigtigt at indgaae paa et saa usordealagtigt Arrangement for flere Aar, medens Thinget er i sin gode Ret, naar det fordrer alle Kongerigets Midler, dert medregnet Kongerigets Deel af Overskud for Finantsaaret 1855—56, afleverede til den for Rigsdagen ansvarlige Minister.

Hertil ville vi søie, at Kongeriget ved den paatænkte Overenskomst endvidere udsættes for det Tab, der kan opstaae ved, at de andre Landsdeles forholdsvis Tilskud til Total-Kassebeholdningen ikke prompte indgaaer og disse Landsdele ikke belastes Rente.

For at opnaae en fredelig Overenskomst have vi meent dog at kunne tilraade Thinget at bifalde Forslaget, hvor usordealagtigt det end er, for Finantsaarene 1856—57 og 1857—58 og saaledes holde den endelige Afgjørelse aaben til Rigsdagens næste Sammenkomst.

Naar Undertegnede, Hage og Oppermann, nu intet Forslag gjøre i denne Retning, da er det, fordi vi ikke antage at kunne gennemføre det; efterat Fleertallet af Finantsudvalget har anbefalet at vedtage Forslaget og der saaledes vilde mangle den fornødne Bægt for med Held at føre Sagen igjennem de forskjellige Stadier.